

المملكة العربية السعودية
وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد
وكالة المطبوعات والبحث العلمي

የኡምራ ሥራዎች

አዘጋጅ

ሙሐመድ ቢን ሷሊሕ አል
ኡሰይሚን
አላህ ምህረት ያድርግላቸው

አማርኛ

ኪንግደም ሳውዲ ዐረቢያ
በአስልምና ጉዳዮች፣ ገንዘብ ስጦታ፣
ዳኔዋና መምሪያ ሚንስቴር
የህትመትና ሳይንሳዊ ምርምር
ድርጅት

የኡምራ ሥራዎች

አዘጋጅ

ሙሐመድ ቢን ሲሊሕ አል
ኡሰይሚን
አላህ ምህረት ያድርግላቸው

أعمال العمرة باللغة الأمهرية

በአላህ ስም እጅግ ባጣም አዘኝ እጅግ
ርሀሩህ በሆነው

ምስጋና ለአላህ ይገባው። የአላህ
የአክብሮት እዝነትና የማክበር
ሰላምታ በአላህ መልእክተኛ፣
በቤተሰቦቻቸው፣ በባልደረቦቻቸውና
በተከተሏቸው ሁሉ ላይ ይውረድ።

ኡምራ ማለት፣ እሱን አስቦ
መሐረም፣ «በካዕባው ዙሪያ»ጡዋፍና
«ከሶፋና መርዋ መካከል» ሰእይ
ማድረግ እንዲሁም ጸጉርን በሙሉ
መላጩት ወይንም ማሳጠር ነው።

መሐረም «ኢሕራም» ማለት
የኡምራን ሥራ አስቦ «ነይቶ»
መግባትና ሥራውን መጀመር ነው።

ኡምራን ላሰበ ሰው የነብያችን ሱና ለጀናባ እንደሚተጠበው ሁሉ ሰውነቱን መታጠብና የዕጣን እንጨት ዘይትም ሆነ ሌላ ባገኘው ሽቶ ራሱንና ጢሙን መቀባት ሲሆን፣ የዚህ ሽቶ ጠረን ከኢሕራም በኋላ መቆየቱ ምንም አይገዳውም። ይህም በሶሐሃይን «ቡካሪና ሙስሊም» አንደተዘገበው እናታችን ዓኢሻ እንዲህ ስላሉ ነው። “ነብዩ ሶለላሁ አለይሂ ወሶለም መሐረም «ኡምራ/ሐጅ» በፈለጉ ጊዜ ባገኙት ጥሩ ሽቱ ይቀቡ ነበር፣ ከዚያ በኋላ በራሳቸውና በጢማቸው ላይ የሚስኩን «የሽቶ ዓይነት» ነጸብራቅ አይነበር”።

በኢሕራም ጊዜ መታጠብ ለወንዶች አንዲሁም ለሴቶች በወር አበበና በወሊድ ደምም እንኳን ቢሆኑም ሱና ነው። ይህም ነብያችን ሶለላሁ

አለይሂ ወሰለም በሐጅተልወዳዕ
«የስንብት ሐጅ» ጊዜ አስማእ ቢንት
ዑመይስ «የተባለች ባልደረባቸው»
ሙሐመድ ቢን አቡብክር «የተባለውን
ልጅዋ»ን ዙል ሐሊይፋ «በተባለው
ቦታ» ውስጥ በወለደች ጊዜ እንደዚህ
በማለት ስለአዘዙዋት ነው። “ታጠቢ
እንዲሁም በጭኖችህ መካከል ጨርቅ
አድርገሽ በመቀነትሽ እሰራውና
ኢሕራም አድርገ” ሥራቸውን አላህ
ይውደድላቸውና ጃቢርን ጠቅሰው
ሙስሊም ዘግባውታል።

ከታጠባና ሽቱ ካደረገ በኋላ ደግሞ
የኢሕራም ልብሱን ይልበስ።
የኢሕራም ልብስ ለወንዶች ሽርጥና
ኩታ ነው። ሴት ደግሞ ጌጣጌጥን
በግልጽ ሳታሳይ የፈለገችውን መልበስ
ትችላለች። ኒቃብና የጅ ጉዋንት
መልበስ የለባትም። ባእድ ወንዶች
ዘንድ ግን ፊቷን መሸፈን አለባት።

ከዚያም የፈርድ «ግዴታ የሆነ» ሶላት ጊዜ ከሆነ በወር አበባና በወሊድ ደም ያልሆነ ሁሉ ያን ፈርድ ሶላት ይሰገድ። የፈርድ ሶላት ጊዜ ካልሆነ ደግሞ የውዱን ሱና በመነየት ሁለት ረከፍ ይሰገድ።

ሶላቱን እንደጨረሰ «ኡምራውን» ይሐርምና ለበይክ ኡምራተን፣ ለበይክ አላሁመ ለበይክ፣ ለበይክ ላሽሪክ ለከ ለበይክ፣ ኢነልሐምደ ወኒዕመተ ለከ ወልሙልክ ላሽሪክ ለክ ይበል።

ይህ እንግድህ የነብያቸን ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም ተልቢያ «የለበይክ ዘይቤ» ነው። አንዳንድ ጊዜ ለበይክ ኢላህልሐቂ ለበይክ የሚል ይጨምሩ እንደነበር ተወርቷል።

ለወንዶች በተልቢያ ጊዜ ድመጻቻን ከፈ ማድረግ ሱና ነው። ይህውም አስላኢብ ቢን ኸላድ የተባሉት

የነብያችን ባልደረባ ሥራቸውን አላህ ይውደድላቸውና ነብያን ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም እንዲህ ብላዋል የሚል ሐዲስ ስላወሩ ነው “ጂብሪል ወደኔ መጥቶ በኢህላል«ላኢላህ ኢለላህ በማለት»ና በተልቢያ«ለበይክ በማለት» ጊዜ ድምጻቸውን ከፍ አንዲያደርጉ ባልደረቦቻችን አዝ ዘንድ ጠይቆኛል” ሐዲሱን አምስቱም ዘጋቤዎች አስፍረውታል።

ይህም «በዚህ ጊዜ» ድምጹን ከፍ ማድረግ የአላህ ትእዛዛት ገጽታን እንደማገላትና ተውሐድን እንደማወጅ ይሆናልና ነው።

ሴቶች ደግሞ በተልቢያም ሆነ በሌላ ዚክር ድምጻቸውን ከፍ ማድረግ የለባቸውም። ምክኒያቱም ሴቶች ሰተር ማለታቸው የተፈለገ ነውና።

ለበይክ አላሁመ ለበይክ የሚለው የተልቢያ አድራጊ ቃል ትርጉም ጌታዬ ሆይ! «የተነሳሁት» ጥሪህን በመቀበልና ትእዛዝህን ለመፈጸም ጽኑ በመሆን ነው። ማለት ነው። ይህም «ከማያምርበት ነገር ሁሉ ጥራት ለሱ ይሁንና» አላህ ባሮቹ ወደ ሐጅ እንዲመጡ በወዳጆቹ አብራሂምና ሙሐመድ የአላህ የአክብሮት እዝነትና የማክበር ሰላምታ በነሱ ላይ ይሁንና ልሳን አማካይነት ጥሪ አስተላልፏልና ነው። “«አልነውም» በሰዎችም ውስጥ በሐጅ ትእዛዝ ጥራ እግረኞች ከየሩቅ መንገድ የሚመጡ ከሲታ ግመሎችም ሁሉ ላይ ሁነው ይመጡሃልና። ለነሱ የሆኑ ጥቅሞችን ይጣዱ ዘንድ”

«በአምራ» መሐረም የሚፈልግ ሰው ሥራውን እስከመጨረሻው ከመፈጸም የሚያስተንጉለው እንደበሽታ ወይም

ሌላ ነገር ያጋጥመኛል ብሎ የፈራ
 እንደሆነ ኒያ በሚያደርግበት ጊዜ
 ቅድመ መስፈርት ማስቀመጥ ሱና
 ይሆንለታል። ኒያውን በሚያደርግበት
 ወቅት እንደዚህ ይበል «የሚያግድ
 ነገር ካገደኝ የኢሕራሜ መፈቻ ቦታ
 በዚያ በታገድኩበት ቦታ ይሆናል»
 ይህን ማለትም ሥራዎችን
 እስከመጨረሻው እንዳልፈጽም
 እንደበሽታ ወይም መዘግየት ወይም
 ከነሱ ሌላ የሆነ የሚከለክል ነገር
 የከለከለኝ እንደሆነ እኔ በዚያ ቦታ
 ኢሕራሜን እፈታለሁ ማለት ነው።
 ይህም የተባለው ነብያችን ሶለላሁ
 አለይሂ ወሰለም ከእለታት አንድ ቀን
 ዱባዔህ ቢንት ዙብይር «የተባለች
 ያጎታቸው ልጅ» ጋ ሄዱና “ሐጅ
 ማድረግ አስበሻል ይመስለኛል
 አይደል? አሏት እሷም በአላህ
 ይሁንብኝ እኔ ህመም የሚሰማኝ ሁኔ
 እንጂ ሌላ ነገር አይታየኝም

አለቻቸው አሳቸውም ቅድመ
መስፈርት አስቀምጠሽ ሐጅ አድሪጊ
ጌታዬ ሆይ የኢሕራሜ መፈቻ
ባገድክብኝ ቦታ ነውም በይ አሏት።
«በመቀጠልም» እንደዚህ አሏት
በጌታሽ ላይ «ካል ሆነ በስተቀር
በማለት» የለየሺው ነገር ሁሉ
መብትሽ ነው” «ቡካሪና ሙስሊም
የተስማሙበት» ትክክለኛ ሐዲስ
ነው።

ሥራዎቹን እስከመጨረሻው
ለመፈጸም የሚያደናቅፈው ነገር
በመኖሩ የማይሰጋ ሰውማ ቅድመ
መስፈርት ሊያስቀምጥ አይገባም።
ይህም ነቢያችን ሶለላሁ አለይ
ወሰለም ኢሕራም ሲያደረጉ ቅድመ
መስፈርት አላስቀመጡም «ሙስሊም
በዘገቡት» በሐዲሳቸው ደግሞ “የሐጅ
ሥራዎቻቸውን ደንብ ከኔ
ውሰዱ” «ተማሩ» ብለዋል። ደገሞም

ለማንም ሰው በደፈናው ቅድመ
መስፈርት አስቀምጥ በለው
አላዘዙም። ዱባዔህ ቢንት ዘበይርን
በቅድመ መስፈርት ያዘዙትም
ሥራዎቹዋን አስከመጨረሻው
ከመፈጸም የሚያሰጋት በሽታ
ስለነበረባት ነው።

የ«ኡምራን ሥራ» ሐረመ ሰው
የሥራዎቹ ቃላዊ ገጽታ በመሆኑ
ተልቢያ «ለበይክ አላሁመ ለበይክ
ማለት» ሊያበዛ ይገባል። በተለይም
እንደ ኮረብታ መውጣትና ረባዳ ቦታ
መውረድ፣ ሌላት መንጋትና ቀን
ምመሽት የተከለከለ ወይም እርም
የተደረገ ነገር ለመፈጸም ልቡ
ሲያስብና የመሳሰሉ ነገሮችን ያካተቱ
የሁኔታና የጊዜያት መለዋወጫ
በሆነት ጊዜያት በበለጠ ተልቢያ
ሊያበዛ ይገባል።

የኦምራ ተልቢውን «ለበይክ አላሁመ
ለበይክ» ከሐረመበት ጊዜ ጀምሮ ጠ
-ዋፍ አስኪጀምር ደረሰ፣ የሐጅን
ደግሞ ከሐረመበት ጊዜ ጀምሮ
በኢድ ቀን ጀምረተል ዐቀባን
እስኪወረወር ድረስ ማቋረጥ
የለበትም።

ወደ መካ በተቃረበ ጊዜ የሚችል
ከሆነ ከመግባቱ በፊት መታጠብ
የነበዩ ሱና ነውና ይታጠብ።
ነብያችን ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም ወደ
መካ ሲገቡ ታጥበው ነበር የሚገቡት።

አብዱላህ ቢን ዑመር የሳቸውንና
ያባታቸውን ሥራ አላህ
ይውደድላቸውና ነብያችን ሶለላሁ
አለይሂ ወሰለም “ወደ መካ ሲገቡ
በጥላእ በሚገኘው በሰንዖተል ዑልያ
በኩል ነበር የሚገቡት፣ ሲወጡ ደግሞ
በሰንዖቱሱፍላ ነበር የሚወጡት” ሲሉ
ዘግበዋል

በመሆኑም የሐጅ «ወይም የኡምራ»
ተጓዥ የሚችል ከሆነ ነብያችን
ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም በገቡት
ቢገባና በወጡበት ቢወጣ ይመረጣል።

ወደ መስጂደልሐራም ደረሰ ቀኝ
እግሩን በማስቀደም ሲገባ እንዲህ
ይበል፡ ቢስሚላህ ወሶላቱ ወሶላሙ ዓላ
ረሱሊላህ፣ አላሁመ ኢግፊር ሊ ዙኑቢ
ወፍተሕ ሊ አብዋበ ረሕመቲክ፣
አዑዙ ቢላሂል ዐዚም ወቢወጅሂሂል
ከሪም ወቢሱልጧኒሂል ቀዲም
ሚነሸይጧኒ ረጂም።

ወደ መካ ሲገባ «ልቅናና ሞገስ ለሱ
ይሁንና» አላህ ወደ በይቱላሂል
ሐራም ለመድረስ ሁኔታዎችን
በማመቻቸት የለገሰበትን ተደላ
በማስታወስ አላህን በመፍራት ለሱ
ራሱን ዝቅ በማድረግና እሱን
በማክበር መግባት ይኖርበታል።

ከዚያም በሐጀረል አስወድ«ጥቁሩ ድንጋይ» ትይዩ ጡዋፍን ለመጀመር ወደ በይቱ«ካዕባው» ይጠጋ። «በቃሉ» ጡዋፍ ነየተኩኝ አይበል። ይህ ከነበያችን ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም የደረሰን ሱና አይደለምና።

እንዲሁም የኒያ«ሃሳብ» በታው ልብ ነውና።

ከዚያም የሚሳካለት ከሆነ ሐጀረል አስወዱን በቀኝ እጁ ይንካ ይሳመውም። ያን የሚያደረገውም «ልቅናና ሞገስ ለሱ ይሁንና» አላህን ማክበርንና የአላህ መልእክተኛን ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም ፈለግ መከተልን አስቦ እንጂ ድንጋዩ ይጠቅማል ወይም ይጎዳል በሚል እምነት መሆን የለበትም። እንደዚያ የሚደረገው «ልቅናና ሞገስ ለሱ ይሁንና» ለአላህ «አክብሮት» ነው።

የምእምናን ልኩል«መሪ» «ዑመር
 ቢን እለኸጣብ» ሥራቸውን አላህ
 ይውደድላቸውና ድንጋዩን
 በሚስሙበት ወቅት “እኔ አንተ
 ልትጎዳም ሆነ ልትጠቅም የማትችል
 ድንጋይ መሆንህን ጠንቅቄ አውቃለሁ
 የአላህ ምልእክተኛ ሶለላሁ አለይሂ
 ወሰለም ሲስሙህ ባላየሁ ኖሮ እኔ
 ባልሳምኩህ ነበር” ጀመግዎች
 «ስስድስቱም ዘጋቢዎች»
 አስፍረውታል።

«ድንጋዩን መሳም» የማይሳካለት
 ከሆነ በእጁ ይንካውና እጁን ይሳም።
 «አብደላህ» ኢብን ዑመር የሳቸውንና
 የአባታቸውን ሥራ አላህ
 ይውደድላቸውና ድንጋዩን በእጃቸው
 ነክተው ከዚያም እጃቸውን ስመው
 ነብያችን እንደዚህ ሲያደርጉ
 ካየሁበት ጊዜ ጀምሮ እንደዚህ
 ማድረጌን ትቼ አላውቅም ማለታቸው

በሱሒሒይን«ቡኻሪን ሙስሊም»
ተዘግቧል።

«ድንጋዩን» በእጁ መንካት
ካልተሳከለት በራሱና በሌሎችም
ችግር ሊፈጥር ይችላልና ተጋፍቶ
ለመድረስ አይሞክር። አንዳንድ ጊዜ
«በእንደዚህ ዓይነቱ ግፊያ ምክኒያት»
በሚደርሰው ጉዳት የአላህ ፍራቻ
ይወገድና ጡዋፍን ከተደነገገበት
ከአላህ አገልግሎት መስመር ውጭ
ያደርገዋል። አንዳንዴም ትርፍ
ንግግር፣ ጭቅጭቅና ጥል ይፈጠራል።

«በዚህን ጊዜ» ከሩቅም ቢሆን «ወደ
ድንጋዩ» በእጁ ማመልከት ይበቀል።

«አብዱላህ» ኢብን አባስ የሳቸውንና
የአባታቸውን ሥራ አላህ
ይውደድላቸውና ነብያችን ሶለላሁ
አለይሂ ወሰለም አንድ ጊዜ ግመል
ተቀምጠው በበይቱ«በካዕባው» ጡዋፍ

ሲያደርጉ «ድንጋዩ ባለበት» ማእዘን
ሲደርሱ ወደሱ በእጃቸው ያመለክቱ
ነበር ማለታቸውን ቡኻሪ ዘግበዋል።

በሌላ ዘገባ ደግሞ ይዘውት በነበረ
አንድ ነገር ወደሱ አመልክተው አላህ
አክብር ብለዋል የሚል ተገኝቷል።

ከዚያም በይቱን «ካዕባውን» በግራው
በኩል አድርጎ ወደቀኝ በኩል ይጓዝ
ወደ የማኒ ማእዘን ሲደርስ የሚችል
ከሆነ ያለ መሳም በእጅ ይጓዛው።
ካለተቻለ ደግሞ መጋፋት የለበትም።

ከበይቱ «ካዕባው» ከሐጀረል አስወድና
ከሩክነል የማኒ ሌላ በእጅ የሚነካው
ክፍል የለም። አነሱ ከ«ነብዩ»
ኢብራሂም ግንባታ መሰረት
በመሆናቸውና ነብያችን ሶለላሁ
አለይሂ ወሰለም ያለነሱ ሌላን «ክፍል
በካዕባው» በእጃቸው ያልነኩ
በመሆናቸው ነው።

ኢግሎም አሕመድ ሙጃሂድ
 «አብዱላህ» ኢብን አባስ እንዲህ አሉ
 ማለታቸውን ጠቅሰው የሚከተለውን
 ዘገባ አስፍረዋል። አንድ ወቅት
 ኢብን አባስ ከሙዓዊያ ጋር
 በበይቱ «ካዕባው» ጡዋፍ በሚያደርጉ
 ጊዜ ሙዓዊያ የበይቱን ማእዘናት
 በሙሉ በእጃቸው መንካት ያዙ። ያን
 ጊዜ ኢብን አባስ ለምን እነዚህን
 ሁለት ማእዘናት በእጅህ ትነካለህ
 ነብያችን ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም
 በእጃቸው ይነካቸው አልነበረም? ሲሉ
 ጠየቋቸው። ሙዓዊያም
 ከበይቱ «ካዕባው» ቸል የሚባል
 «ክፍል» የለም በማለት መለሱ።
 ኢብን አባስ ደገሞ “ለናንተ በአላህ
 መልእክተኛ መልካም መከተል
 አላችሁ” አሉ «ና ነቀፌታቸውን
 ገለጹ» ከዚያም ሙዓዊያ «በመጨረሻ»
 ውነት ተናገርህ ትክክል ነህ አሉ።

ከሩንክነል የማኒና ከሐጀረል አስወድ መካከል እንዲህ ይበል “ረብና አቲና ፊዱንያ ሐሰነተን ወፊል አኸረቲ ሐሰነተን ወቂና ዐዛበ ናር”

በሐጀረል አስወድ በሚያልፍበት ጊዜ ሁሉ አላሁ አክበር በማለት እንዲያለፈው ያድርግ። ከዚያ ውጭ ያለውን የጡዋፉን ጊዜ በወደደው ዚክር ዱዓእና ቁርአን በመቅራት ሊያሳልፈው ይችላል። በበይቱ «ካዕባው» ጡዋፍ ማድግ፣ ከሶፋና ከመርዋ መካከል መሮጥና ጀምራዎችን በድንጋይ መወርወር የተደነገጉት የአላህን ትእዛዝ ለመፈጸም እንጂ ለሌላ ነገር አይደለም።

በዚህ «መጀመሪያ ሲገባ በሚያደርገው ማለታችን ነው» ጡዋፍ ለወንዶች ሱና የሚሆነው በመላ ጡዋፉ ቀኝ እጁን ማውጣት፣

በመጀመሪያዎቹ ሦስት ዙሮች ማረትረትና በቀሩት አራቱ ደግሞ ያለማረትረት ተራ ጉዞ መጓዝ ነው።

ቅኝ እጁን ማውጣት ማለት የኩታውን ማህል ከ«ቀኝ» ብብት ስር ጫፎቹን ደግሞ በግራ ትከሻው ላይ በማድረግ ቀኝ ትከሻውን መግለጥ ማለት ነው። ማረትረት ማለት ደግሞ ርምጃዎቹን እጥር እጥር አያደረገ ጉዞውን ማፍጠን ማለት ነው።

ጡዋፍ ማለት በሐጀረል አስወድ ተጀምሮ በዚያው በሐጀረል አስወድ የሚጨረስ «በካዕባው ዙሪያ የሚደረግ» ሰባት ዙር ጉዞ ሲሆን በሐጅር«አስማኢል» ግቢ ማለፍ ጠዋፋ ትክክለኛ እንዳይሆን ያደርጋል።

ሰባቱን ዙር «ጡዋፍ» ካጠቃለለ በኋላ ወደ መቃሙ ኢብራሂም ጠጋ ብሎ

“ወተኪዙ ሚን መቃሚ ኢብራሂመ
 ሙሶላ” የምትለዋን አንቀጽ
 ያንብብ። ከዚያም ከተቻለ ቀረብ
 ብሎ ካልተቻለ ደግሞ ርቆም ቢሆን
 ከመቃሙ ጀርባ ሁለት ረከዓ
 ይስገድ። በፊተኛዋ ረከዓ ከፋቲሐ
 በኋላ “ቁል ያአዩሀልካፊሩን”ን
 በሁለተኛዋ ደግሞ አሁንም ከፋተለሐ
 በኋላ “ቁል ሁላሁ
 አሐድን” ይቅራ«ያንብብ»

ከዚያም ተምለሶ የሚችል ከሆነ
 ሐጅረል አስወድን በእጁ ይንካ።
 የማይችል ከሆነ በእጁ ከሩቅ
 ማመልከት የለበትም። ከዚያም
 ሳእይ«ለመርጥ» ለማድረግ ይውጣ።
 ወደ ሶፋ በተቃረበ ጊዜ “ኢነሶፋ
 ወልመርወተ ሚን ሸዓኢሪላህ”
 የምትለዋን አንቀጽ ይበል። ከዚህ በታ
 ውጭ ይህችን አንቀ ጽ ማለት
 የለበትም።

ከዚያም ካዕባውን ማየት
 እስከሚችበት ደረጃ ድረስ ወደ ሶፋ
 «ኮረብታ» ይውጣ። ፊቱን ወደ
 ካዕባው በማዞርና እጆቹን ከፍ
 በማደረግ አላህን አምስግኖ በፈለገው
 የዱዓ እንደነት ዱዓ እንደ ያድርግ። በዚህ
 ቦታ ከሚያደርጉባቸው የነብያቶችን
 ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም ዱዓዎች
 የሚከተለው አንዱ ነበር “ላኢላህ
 ኢለላህ ወሕደሁ ላሽሪከ ለህ ለሁል
 ሙልኩ ወለሁል ሐምዱ ወህወ
 ዓላኩሊ ሸይኢን ቀዲር፣ ላኢላህ
 ኢለላህ ወሕደህ አንጀዘ ወዕደህ
 ወነሶረ ዐብደህ ወሀዘመል አሕዛበ
 ወሕደህ” ከመካከላቸው ሌላ ዱዓ እንደ
 በማድረግ ይህን ዱዓ እንደ ሦስት ጊዜ
 ይደጋግመው።

ከዚያም ከሶፋ ወርዶ አስከ
 አረንጓደው አምድ ድረስ «በተራ
 እርምጃ» ይሂድ። ከሱ «አረንጓደው

አምድ» ሲደርስ የተቻለውን ያህል ከሁለተኛው አረንጓዴ አምድ እስኪደርስ ደረስ ይፍጠን፤ ነገር ግን በሰዎች ላይ ጉዳት ያለማድረስ መሆን አለበት። ከዚያም ወደ መርዋ እስኪደርስ በተራ እርምጃ ይጓዝ። ከዚያም መርዋ ላይ ወጥቶ ፊቱን ወደ ካዕባ አዙሮ እጆቹን ከፍ በማድረግ ሶፋ ላይ ያደረገውን ዓይነት ዱዓ እያድርግ።

ከዚያም ከመርዋ ይውረድና በተራ መጓዝያው ቦታ የተራ ጉዞ በመፍጠሩ ቦታ ደግሞ የፍጥነት ጉዞ እያደረገ አንደገና ወደ ሶፋ ይሂድ። ሶፋ ላይ ወጥቶ ፊቱን ወደ ካዕባ አዙሮ እጆቹን ከፍ በማድረግ በመጀመሪያ «ሶፋ ላይ ሲወጣ» እንዳደረገው ያድርግ። በቀሪው የሳእይ ጉዞው የወደደው

ዚክር ቁርኣን መቅራትና ዱዓእ ማድረግ ይችላል።

ሶፋና መርዋ ላይ መውጣት እንዲሁም ከሁለቱ ምልክቶች መካከል በፍጥነት መርጥ ሁሉም ሱና እንጂ ግዴታ «ዋጂብ» አይደሉም።

ከሶፋ አስከመርዋ አንድ ዙር ከመርዋ እስከ ሶፋ ደግሞ ሌላ ዙር የሆነውን ሰባት ዙር ሳእዩን «ሩጫውን» ሲጨርስ ወንድ ከሆነ ጸጉሩን ይላጭ ወይም ያሳጥር። መላጨት ይመረጣል። ነገር ግን ሙተመቲዕ ሁኖ የሐጅ ጊዜ በጣም ቅርብ በመሆኑ ጸጉሩ እንደገና መብቀል የማይችል ከሆነ በዚህን ጊዜ ጸጉሩ ቆይቶለት በሐጅ እንዲላጨው ማሳጠር ይመረጣል። ይህም ነብያችን ሶላሁ አለይሂ ወሰለም በዙልሐጂ አረታኛ ቀን ማለዳ ወደመካ በደረሱ ጊዜ ባልደረቦቻቸው ከኢሕራማቸው እንዲፈቱና

ጸጉራቸውን
አዘዋቸዋልና ነው።

አንዲያሳጥሩ

ሴት ከሆነች ደግሞ በቅንጥና ቅንጣ
በኩል የጣት ጫፍ ያህል ጸጉር
በመቁረጥ ታሳጥር እንጂ
በማንኛውም ሁኔታ ጸጉሯን
መላጨት የለባትም።

«ለወንዶች» መላጨት ስንል መላ
ጸጉሩን መላጨት ማለታችን ነው።
ይህም ታለቁ አላህ “ጸጉራችሁን
የላጫችሁ ስትሆኑ” ስለአለና ነብያችን
ሶለላሁ አለይሂ ወሰለም ሙሉ
ራሳቸውን ስለተላጩ እናም
“የሥራዎቻችሁን ደንቦች ከኔ
ተማሩ” በማለታቸው ነው።

አንዲሁም በሚያሳጥርበት ጊዜ መላ
ጸጉሩን ሊያሳጥር ይገባል።

እነዚህን ሥራዎች በሚፈጽምበት ጊዜ
ኡምራው የተሟላ ይሆናል
በኢሕራሙም ሙሉ በሙሉ
ይፈታል። በኢሕራሙ የተከለከሉ
ነገሮች ሁሉ ይፈቀዱለታል።

የኡምራ ሥራዎች በአጭሩ

1. ለጀናባ እንደሚታጠብ ሁሉ ሰውነቱን መታጠብ።
2. የኢሕራም ልብስን መለበስ። እሱም ለወንድ ሽርጥና ኩታ፣ ለሴት ደግሞ የተፈቀደ ማንኛውም ልብስ ነው።
3. እስከ ጡዋፍ ደረስ ያለማቋረጥ ተልቢያ ማድረግ «ለበይክ አላሁመ ለበይክ ማለት»።
4. በሐጀረል አስወድ ጀምሮ በሱ በመጨረስ በበይቱ «በካዕባው» ሰባት ጊዜ መዞር «ጡዋፍ ማድረግ»።

5. ከመቃሙ «ኢብራሂም» ጀርባ ሁለት ረከዓ መስገድ።

6. በሶፋ ጀምሮ በመርዋ በመጨረስ ሰባት ጊዜ ከሶፋና መርዋ መካከል መሮጥ «ሳእይ ማድረግ»።

7. ወንዶች «ጸጉራቸውን» መላጩት ወይም ማሳጠር፣ ሴቶች ደግሞ ጸጉራቸውን ማሳጠር።

ኪንግደም ሳውዲ ዐረቢያ

**በእስልምና ጉዳዮች፣ ገንዘብ ስጦታ፣
ዳኢዋና መምሪያ ሚንስቴር
የህትመትና ሳይንሳዊ ምርምር
ድርጅት**

መ.ሣ.ቁ. 61843 ኮድ 11478

ቴሌ. 00966114736999

ፋክስ 00966114737999

ሪያድ info@islam.org.sa